

Stipendiat 2021: Evelina Dovsten

Evelina Dovsten är glaskonstnär utbildad på Konstfack med en kandidatexamen från 2016 samt en masterexamen från 2019. Hon började blåsa glas som 15-åring på Tingsgården glasbruk i Eskilstuna där hon hade sin lärlingsplats mellan 2003-2006. Efter det arbetade hon för glaskonstnärer och studioglashyttor i både Sverige och utomlands. bl.a. Studion Fresco (Osaka, Japan), Lindean Mill Glass(Selkirk, Skottland), Nationaal Glasmuseum studio(Leerdam, Holland), samt Ebba von Wachenfeldt. Dovsten har även tagit kurser på både Pilchuck glass school och Corning i USA.

I installationer, assemblage, glasobjekt, samtal och text förvara Dovsten kunskaper och erfarenheter; praktik och teori förenat. Författaren Maria Stepanova menar att vi människor skapar, skriver och fotar för att vi försöker bevara nuet —-> och det friblåsta glaset minns precis. I en tid där den större delen av vår kunskapsproduktion ägnar sig åt mätbara resultat och objektiva synsätt vill Dovsten med sin konst prata om den subjektiva kunskapen och den kunskap som inte lika lätt beskrivs teoretiskt. Idag tycks många glömma hur viktigt hantverkskunnandet är för vårt samhälle, och Dovsten arbetar för att upphöja och medvetande göra samtiden om dessa kunskaper. Den vetenskapliga estetiken återkommer i många av hennes arbeten och pratar om det mänskliga behovet av kontroll, och makten den har att övertyga. Genom denna strikta kliniska estetik blir hennes arbeten på så sett en kontrast med hur vi annars ser praktisk kunskap porträtteras.

Dovsten har på senare tid börjat intressera sig mer för att använda graverat glas som ett segment i sina verk. Något hon nu önskar utveckla och fortsätta med. Den mjuka koppargravyren är extra intressant. I verken Minneshärd använder hon sig av tekniken Assemblage → i denna collageliknande skulpturala konstform bygger hon upp en väv av planglas inspirerat av fasadtekniken som brukar kallas för kyrkspån eller takspån som ofta återfinns på fasader och tak från nationalromantiken. Varje glasplatta skärs ut och sågas och slipas av av henne själv för hand, för att sedan också graveras. Verken kallas för Minneshärd och hon beskriver dem så här:

”Precisioner och rekonstruktioner av minnen. Minnen som blandas med andra minnen och skapar nya rum. Med inspiration från konstnären Joseph Cornell har jag skapat minnesaskar - eller snarare minnesskikt. Glasskivor som överlappar varandra likt kyrkspån. Referenser till de graverade motiven kan vara t.ex. The Hill House av Charles Rennie Macintosh, korlek formgiven av Wiener Werkstätte samt texter av Helena Granström & Ivan Augéli. I varje nytt verk väver jag samman nya minnen och citat för att kunna se vad de bildar tillsammans. De blir en karta över vad som försegår i min intrycksvärld vid tillfället de skapas, och på så sätt blir de också ett självporträtt.”

Styrelsen i Konst- och Bruksglasföreningen